

«Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου»

12/04/2026

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.»

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ οἱ πλείονες μὲν τῶν ἀνθρώπων πιστεύουσιν, ὀλίγοι δὲ λίαν εἰσὶν οἱ καὶ ταύτην βλέποντες καθαρῶς, οἱ δὲ γε μὴ θεασάμενοι οὐδὲ προσκυνεῖν δύνανται, ὡς ἅγιον καὶ Κύριον, τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν· “Οὐδεὶς γὰρ, φησί, δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ” (Α΄ Κορ. ιβ΄ 3), καὶ ἀλλαχοῦ· “Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν” (Ἰω. δ΄ 24). Οὐδὲ γὰρ λέγει τὸ ἱερώτατον λόγιον, ὃ καθ' ἑκάστην ἐπὶ στόματος περιφέρομεν Ἀνάστασιν Χριστοῦ πιστεύσαντες, ἀλλὰ τί; “Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον”. Πῶς οὖν προτρέπεται νῦν ἡμᾶς τὸ Πνεῦμα λέγειν τὸ Ἅγιον - ὡς αὐτὴν ἰδόντες, ἦνπερ οὐκ εἶδομεν· “Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι”, ἅπαξ πρὸ χιλίων ἐτῶν ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ καὶ μηδὲ τότε τοῦτον ἀνιστάμενον ἰδόντος τινός; Ἄρα μὴ ψεύδεσθαι ἡμᾶς βούλεται ἡ θεία Γραφή; Ἄπαγε, ἀλλ' ἀληθεύειν μᾶλλον παρεγγυᾶ, ὡς ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἐγγινομένης δηλονότι τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ καθ' ὥραν, ὡς εἰπεῖν, αὐτοῦ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ ἐν ἡμῖν ἐξανισταμένου, λαμπροφοροῦντος καὶ ἀπαστράπτοντος τὰς τῆς ἀφθαρσίας καὶ Θεότητος ἀστραπᾶς. Ἡ φωτοφόρος γὰρ παρουσία τοῦ Πνεύματος τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, ὡς ἐν πρωτῆ (Πρβ Ἰω. κα΄ 4) ὑποδεικνύει, μᾶλλον δὲ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν ἀναστάντα ὄραν χαρίζεται» [Ὁσιος Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος - Λόγος περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως (Λόγος ΙΓ΄)]

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πιστεύουν στὴν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, πολὺ λίγοι ὅμως εἶναι αὐτοὶ ποὺ τὴν βλέπουν καθαρά· κι αὐτοὶ ποὺ δὲν τὴν εἶδαν, δὲν μποροῦν νὰ προσκυνήσουν τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὡς Ἅγιο καὶ Κύριο... Καὶ τὸ ἱερότατο λόγιο, ποὺ καθημερινὰ ἔχουμε στὸ στόμα, δὲν λέει «Ἀνάστασιν Χριστοῦ πιστεύοντες» ἀλλὰ τί; «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον». Πῶς λοιπὸν μᾶς προτρέπει τώρα τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ λέμε ὅτι εἶδαμε αὐτὴν ποὺ δὲν εἶδαμε, ἀφοῦ μάλιστα μιὰ φορὰ ἀναστήθηκε ὁ Χριστὸς πρὶν χίλια χρόνια κι οὔτε τότε τὸν εἶδε κανεὶς ν' ἀνασταίνεται; Ἄραγε μήπως ἡ Ἅγια Γραφή θέλει νὰ λέμε ψέματα; Ὅχι βέβαια· ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ μᾶς προτρέπει νὰ ὁμολογοῦμε εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἐπειδὴ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ συντελεῖται μέσα στὸν κάθε πιστὸ κι ὄχι μόνο μιὰ φορὰ, ἀλλὰ κάθε ὥρα θὰ λέγαμε, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἀνασταίνεται μέσα καὶ λαμπροφορεῖ καὶ ἀπαστράπτει τὶς ἀστραπὲς τῆς ἀφθαρσίας καὶ τῆς Θεότητος. Γιατὶ ἡ φωτοφόρος παρουσία τοῦ πνεύματός μας ὑποδεικνύει τὴν Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἢ μᾶλλον μᾶς ἀξιῶνει νὰ δοῦμε αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν ἀναστάντα.

Χριστὸς Ἀνέστη! Καλὸν Παράδεισο ἀδελφοί μου! Γιὰ νὰ βροῦμε τὸν Παράδεισο ὅμως χρειάζεται νὰ εἶμαστε προσηλωμένοι στὸν μόνον καὶ κύριον σκοπὸ τῆς ὑπαρξῆς μας πάνω στὴν γῆ ποὺ εἶναι ἡ σωτηρία μας. Οἱ καθημερινές μέριμνες μποροῦν νὰ περιμένουν γιατί ἡ σωτηρία μας προϋποθέτει ἐγρήγορση καὶ καθημερινὸ ἀγώνα, κάθε λεπτό, κάθε δευτερόλεπτο, ἐγρήγορση καὶ ἀγώνα. Χρειάζεται, μετάνοια, προσευχή, ἀγάπη, συγχωρητικότητα, φιλευσπλαχνία, φιλαδελφεία, φιλανθρωπία, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, ἀγαθωσύνη, πραότητα, ἐγκράτεια... Καὶ πρὸ πάντων χρειάζεται πίστη, πίστη ἐνεργή, βιωματική.

Πίστη, τῆς ὁποίας τὴν ἀλήθεια μᾶς διδάσκει ἡ Ἐκκλησία μας, ὅπως αὐτὴ προκύπτει ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Παράδοση, ἀπὸ τοὺς Πνευματοφόρους Ἁγίους Πατέρες. Καὶ νὰ ποὺ ἕνας Πνευματοφόρος Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ὅσιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος, χίλια χρόνια πρὶν, μᾶς πληροφορεῖ μὲ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο γιὰ ὅτι συνέβει δυὸ χιλιάδες χρόνια πρὶν, γιὰ τὸ πὼς πρέπει νὰ βιώνουμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας, γιὰ τὸ πὼς βλέπουμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας καὶ Θεοῦ μας καὶ Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐμεῖς τί κάνουμε; Ἀκολουθοῦμε; Ὁ καθένας μας ἂς δώσουμε τὸν ἀγώνα μας, ὥστε νὰ φθάσουμε βιωματικὰ νὰ ὁμολογήσουμε: «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον...*».

Χριστὸς Ἀνέστη ἀδελφοί μου καὶ μαζί Του συνανασταίνει τὸ ἀνθρώπινο γένος, συνανασταίνει ὅλους ἐμᾶς!

Χριστὸς Ἀνέστη! Καλὸν Παράδεισο!

π. Ἐφραίμ Ντέτσικας